

goy, o pats krito dīmenis vi patnējegs
gāvo galu.

2

DD

11-07

Raiinys

Idealus viterio pavelikas
„Rolando gismēje”

1. E „Rolando gismē” - tiluraij istorijā
jāvilkas parentas Xla. praneši-
tu hērojines epas apie Harole Diclo.
D. Tācīau tās lūriņys ī lūtu vislīdzē
tuo, kad pagrindīnes vēlējas ne
kavātus bet viteris Rolandas. Be-
smoje leķerīmas labai ēdomies kav-
īgīgo Rolando literatūrīnes portre-
tes pareibas.

Rolandas - idealus viteris. Vi kav-
īnas jau nato vīlo għarċiċċo, kav-

~~liixx pesi~~ patruotas, drags, noruntis lai-
meti porgall sāvo kavia lieu:

Na' Harole dikt muiji negeda.

Bavalu nivalia varġu boktej

Paxekku galu turi ja paeloti:

Nors xi u vilu jui, teib prenci-
xai, teib ixtacina, seċċaduojam
drę̄ies vi jaunies tāċċau Rolan-
das resiliu iż-żiex kia iż-ju ~~zawpo~~
^{kompo}

Rolandas net vi jiġi ~~zawpo~~
lika ī-mogis kās vi jauntus. Ji jaude-
nau ait kieni vino sāvo kario mei-
ties. Kieni aleyi metu, qali kieni
preen kāi; / Applauda ju es kaep & ri-
tun vi deri “

Tāċċau no ī-moje galimie ja'olgti
vi ne ġi ames idherlo brudaj. Ji
iż-żmaks biċċo per daug pānti lu
javini nepāllo protengu sāvo drau-
go Oħraje patruim. „Rolandai
niessekk Qlejkont għiex“ / Mē “Kieke, duoli-
ableejha jaġi Rolandas.“

Rolando džia laukėjenei bepro-
tika. Yam gida praisti Harolio pa-
galbos, nes beprieštinkumas tariu ope-
nūčiajai blaiviam Olioje protui. Sa-
ciūlai buvę išnykę tūkste nepanaudoma,
kurių gi ~~čia~~^{čia} jas teicos.

Poemoje vyrauja keli pagrindini-
mai motyvai, padedantys atskleis-
~~ti~~^{ti} džia's charakterį. Pirmasis -
patuotišmas. Biu haroliu ~~tačiau~~^{tačiau} ty-
rei patuotai, tačiau ~~dictum cunctis~~^{dictum cunctis} "

logie) Rolandas, jis myli Prancūziją, ne-
bijo del jas merit, nes ti vyne narebrau-
kai gyogbe. Kūčių heropis vi mirita
iš jų Prancūzijos valdų lūpose.

Kita ne phadiau ~~societ~~^{actuali} tema y
yra save tilėjimo - lūliscionybės -
gyneimas. Rolandui tai vieto daugiau
bu, nes jis net mirtei buvo vaid-
dejė... Nepamiršta paukūpiant u-
lę / "Kaltas ateisti, prajo piong Ruoč" /
y^{eg} ~~gali me spiesti, jog~~ vdu-

amiai religija vaidino svarbę vaid-
meny tuometinėje visuomenėje.

~~Naldo vo Harolio džia~~^{asme} ~~o~~^o d
muo taip pat uaima vaidig viltę
kūrinio kontekste. Čia te vyne tema
gleiviskai eujisi su baldare.

Haroliaus pobūklas hiperboliaus-
tas. Jis vaiduojaamas labai unas
vi dūlas. Yuriamas ne išorėinis, bet
idealizuotas, angaustas dienigumo
sloriai literatūrinės pavilklos.

Ne tik heros, bet ir būty bei-
leyje ~~poibūklis~~^{poibūklis} padeda sukuroti
neistorių epizodų: išdavilės Gen-
tonas, poetangas Olioje, Duvo tan-
nas Turpunas ~~vi būt~~.

Voki po, Rolando geras "u-
lūrimo" praijo daugiau amžius
bučių žmones, pasabilio ~~vi~~^{Prei} lei-
nij suvolumas, tačiau dažytai
titrai salitai parantę kūrinių
ypač didada gdomis.

u-11

Raičio literatūrų tariumas

Didejį-siovės kūnotinių būdavarių
gorgys, protingesji.

Šis lūrinys iš išlyiko iš lūty tuo,
kad pagrindinės veltijas ne būria-
lius, bet viteris Bolandai. Poemo-
je 'lūreiamas labai gdomus lez-
ygio Polando literatūrinių pavulu-
bos.

Bolandai-idealus viteris. Yis bupi-
nas jaunatojoje žiarsčio, patručio,
drėgūs, nouriū laimeli pergalę ta-
ko bauančiu.

Vers vili veltijai, eisdantieji
teli panaudžiai, teli veraciu
panauduojami drėgūs oj jaunūs, ta-
čiau Bolandaius išsileiai išvileiu
iš jų. Yis paudi nauj dil lieilvinio
leveid metteis: "Gub aleys mato, guli
vile panaiki," / vpraeida juos, liaes

viteriu vi dora." Šis beprotiškumas yra
taru opozicija blauviams Olyje pro-
tui. Tačiau lūrinysje, tai uži nepara-
loma, lewui gribi jei turiu. Poemo-
je vyravja bali pagrindiniai mo-
lybėi, padedantys atleisti šio
nubrio charakterę.

Šita ne mažiau svarbi aktualite-
ma yra 1900 tūlejimo-kuliscijos bei
gyntimai. Bolandai tai virgi vobru,
kies jis net mirties alyvaudoję ... p
nefamovita paučūpenit suta, "Kaltas
atleisti, vėlio poną diuos." Žiėtė eis
dočius galime spresti, jog videram-
dias religija baučino vobrus vaidme-
ne tuo meteheje viduomenėje.

Valelavo Karelito Didejico asmuo
taip uaima vobrig, mitg lūrinio
kontekste. Ne teli lieveliaus, bet vili-
te veltujų paveikslus padeda ulevi-
ti pasto vieji epitetai: idemiliai
Ganelonai, protingesas Olyje, diuso

tarnas turpenas. Voirs po, Rolando
gimis" uileiū rūm, "preižė daw-
gybi amžių, leidži u simones našau-
klo vi jo nesinez užsakumas, ta-
čiau šeštūtis tiliačių fabatai perein-
tg lečių nes visada gdomi.

2

D. Šelupyra

5-ojo soneto analize

✓
Užjamas Šelupyras - vienės žymiau-
sų Renesanso epochos anglų poetų ir
dramaturgų. Ira užuojas deng
lėtinis, kuris nagrafinėjamos temos
alitualicos ir tais laikais tarpin-
gai gražius poeto sonetui juou atsi-
spindi autoriuius išgyvenimai. Už-
ri telestai leupini užperto, nurodyime,
leči linksmesni joiesni. Tarp tų
buos lėtinis galimas išristytis į
dvis grupes. Vienis grupė sonetų išor-

ta ūmuavu dei damači, lita-draugai.
Taip pesta reuz ^{litteraris tenus} yra vi flosklinis apie
lauliai, žmogaus gyvenimo prasme. Ū
jų man labiau už pati lo penktasis
sonetas.

Yra vienys praudida abstrakciai utra-
aja. ~~Spėjti kūnas~~ ^{par} vilesmo vylimo lai-
kias, nei vilti, nei kas kailba. Kal-
bitojas filosofija apie lauliai. Yra teigia
jog ~~test~~ ^{test} nėlio ne ra amžiino vishas
sladiciu, išvylas vilenas dalyliams, je
oretoje atlieranda leči, nauji. Taip
pateičių žmogus yra beigius būsi, ~~biga-~~
ling lauliai.

Pirmos strophos būlioje vi bet virtoje li-
leči už lepini, as "kailia apie leac mat-
teatas grodus" yra ^{lauku} būliinas nepa-
stovas, taq vishas, has matuoteliu, ha-
du nos žus.

Abrame: posme toliau vystoma tema
apie žmogaus gyvenimą, kuris puoly-
ginamas metu lechiams. Vaizda ta-